

Skrytá nahrávka jako důkaz povolena. Seznam Zprávy vyhrály další soud

SZ | seznamzpravy.cz/clanek/domaci-skryta-nahravka-jako-dukaz-povolena-seznam-zpravy-vyhraly-dalsi-soud-211417

Pokud novinář pořizuje skrytý záznam nějakého jednání dotýkajícího se veřejného zájmu, pak je tato nahrávka v případném soudním sporu legitimním a dostatečným důkazem. Zároveň má novinář na základě natočeného materiálu právo popsat, co zaznamenal, a to i slovy, která odpovídají popisu trestné činnosti.

To jsou základní závěry Městského soudu v Praze, který před pár dny vynesl pravomocný rozsudek týkající se žaloby podnikatele Juraje Pavola na Seznam Zprávy kvůli dva a půl roku staré reportáži Janka Kroupy. V ní byl použit i tajně pořízený záznam z Pavolova jednání, kterak si říká o procenta z veřejné zakázky.

Žaloba Juraje Pavola na ochranu osobnosti, v níž žádal mimo jiné i odškodnění 10 milionů korun, byla definitivně zamítnuta.

Kdybychom směli pracovat jen s tím, kdo nám co o svém neblahém počínání řekne, tak by to byl konec investigativní žurnalistiky.

Už soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 1 Eva Harmachová Pavolovu žalobu zamítla. Soudkyně Městského soudu Veronika Křestánová její rozhodnutí v pravomocném rozsudku potvrdila.

„Soud má jednoznačně za prokázané, že si žalobce (Juraj Pavol, pozn. red.) pro sebe a pro radního XX o úplatky říkal, a to v souvislosti se zprostředkováním zakázky na dodávku ozonovače ve prospěch pana XY, respektive společnosti, za kterou jednal. Žalovaná (Seznam.cz, a. s., pozn. red.) tedy nijak nepochybila, když jednání žalobce označila za úplatkářství,“ uvedla v písemném rozsudku soudkyně Harmachová.

„Ozonovač měl být poskytnut pro dezinfekci radnic a škol na Praze 8, jednalo se tedy o záležitost veřejného zájmu, a ve veřejném zájmu tedy je, aby byla veřejnost o této záležitosti informována,“ stojí dále v rozsudku.

Šéfredaktor Seznam Zpráv Jiří Kubík rozhodnutí soudů vítá: „Je to jednoznačné potvrzení toho, že novináři mají v demokratické společnosti nezastupitelnou hlídací roli. Stejně tak vnímám nedávný soudní verdikt v kauze žaloby bývalého vicepremiéra Jana Hamáčka za naše články o jeho plánované cestě do Moskvy.“

I Hamáčkovu žalobu soud zamítl, neboť redakce soudu doložila svá tvrzení a nemusela odkrývat důvěrné zdroje informací.

„Kdybychom směli pracovat jen s tím, kdo nám co o svém neblahém počínání řekne, tak to by byl konec investigativní žurnalistiky. Ta přece stojí na odkrývání věcí, které si vlivní a mocní přejí tajit. Přitom jde o věci veřejného zájmu, často i věci, které se týkají peněz nás všech,“ říká Jiří Kubík.

Stejným případem byly i reportáže Janka Kroupy z jara 2020, kdy v Česku právě vypukla pandemie koronaviru.

„Procenta pro radního za dezinfekci škol. Natočili jsme úplatky v časech nouze,“ byl název reportáže Janka Kroupy z dubna 2020 týkající se podnikatele Juraje Pavola. Ten se s dalším podnikatelem domlouval na zprostředkování zakázky pro městskou část Prahy 8, která se měla týkat dezinfekce veřejných prostor.

Pavol na setkání, které reportér skrytě nahrál, mluvil o své údajné domluvě s jedním z radních Prahy 8. „Plán je jasnej: patnáct procent pro mě, pro něj,“ říkal Pavol na nahrávce, která byla součástí reportáže.

Po zveřejnění článků se případem začala zabývat policie, Juraje Pavola následně obvinila z podvodu, státní zástupce souhlasil a případ poslal k soudu. Tam se ale věc zastavila – soudce odmítl připustit klíčový důkaz – skrytou audionahrávku pořízenou během obchodního jednání.

Pro trestní soud to důkaz nebyl, pro civilní ano

Podle předsedy soudního senátu Jana Sklenáře nebyla dodržena takzvaná proporcionalita, a tudíž mělo v tomto případě přednost právo na ochranu soukromí před právem na svobodný přístup k informacím. Juraje Pavola soud zprostil obžaloby, státní zástupce se sice odvolal, ale soud vyšší instance původní zprošťující rozsudek potvrdil.

A následně se Juraj Pavol rozhodl žalovat Seznam Zprávy o ochranu osobnosti, domáhal se smazání původních článků a odškodnění 10 milionů korun.

A u civilního soudu narazil. Ten se totiž pořízenou nahrávkou zabýval. A nejen to. Vyhodnotil ji stejně jako reportéři Seznam Zpráv a stvrdil, že redakce měla právo tuto techniku použít. Pavolova žaloba byla zamítnuta.

Soud zamítl i žalobu Jana Hamáčka na Seznam Zprávy

Redakce Seznam Zpráv doložila u soudu svá tvrzení z loňského května, že se tehdejší vicepremiér pokusil využít tajné informace o zapojení ruských agentů do výbuchů muničních skladů ve Vrběticích při politických jednáních v Moskvě.

Poté, co se proti zamítnutí žaloby Juraj Pavol odvolal, tak původní verdikt před několika dny potvrdila i předsedkyně senátu odvolacího soudu Veronika Křestánová.

Advokát Michal Nohel z advokátní kanceláře GHS Legal, který u soudu společnost Seznam zastupoval, říká, že tento rozsudek je pro práci novinářů zcela zásadní, a to z několika důvodů:

„Za prvé, pokud novinář zveřejní článek o člověku, který je v reakci na tento článek následně obviněn ze spáchání trestného činu, obžalován a trestním soudem osvobozen, neznamená to automaticky úspěch později podané žaloby na ochranu osobnosti.

Za druhé, pokud jste novinář, sledujete veřejný zájem a nepořizujete záznam ryze soukromých či osobních záležitostí, pak je skrytá nahrávka legitimní nástroj a v případném civilním soudním sporu také legitimní důkazní prostředek.

Za třetí, pokud osoba, jejíž projev je na tajně pořízené nahrávce zachycen, začne následně tvrdit, že na nahrávce úmyslně neříká pravdu, pak si tato osoba za případnou újmu může sama.“

Rozdíl v přístupu trestního a civilního soudu, tedy, kdy trestní soud nahrávku jako důkaz k odsouzení Juraje Pavola nepřijal, zatímco civilní soud ji jako důkaz, že redakce měla pravdu, přijal, vysvětluje Michal Nohel tím, že civilní a trestní právo jsou dvě samostatné disciplíny.

„Osvobozující trestní rozsudek nutně neznamená, že se ona sporná věc ve skutečnosti nestala,“ říká Nohel. „Osvobozující rozsudek může být vyneseno i proto, že trestní soud nepřipustil důkaz skrytou

nahrávkou. Pak jsme v situaci, kdy celá soudní síň slyšela nahrávku, na níž si dotčené osoby dělí procenta z veřejných peněz, pouze soud ji slyšet nemohl.“

Pro práci novinářů obecně je podstatný i další závěr soudu, a to, že novináři mají právo používat slova typu „úplatek“ nebo „podvod“, i pokud neexistuje odsuzující rozsudek. Podle soudu jde o jazykové výrazy obecnějšího jazyka, a pokud novinář hodnotí projevy člověka na konkrétní nahrávce, pak si přiměřený hodnotící soud užívající tyto pojmy dovolit může.